

OPIJ ALI DRAMILO?

Marija jim je napoti

V eni zadnjih številčk goriškega Novega glasa dr. Drago Legiša ugotavlja, kako zadnje čase v slovenskem dnevnem in periodičnem tisku in sploh v vseh medijih „stopnjuje rastejo napadi na katoliško Cerkev, tako da lahko upravičeno govori- mo že o pravi gonji. Nekaj takega ne pomnimo od prvih povojnih let, ko je komunistični režim po zmagoviti vojni in revoluciji hotel za vsako ceno konsolidirati svojo oblast in mu je bila na poti predvsem katoliška Cerkev“.

Ta ugotovitev precej dobro osvetljuje tudi zadnji zapetljaj med Cerkvijo in državo v Sloveniji. V torek 3. marca je namreč Ministrstvo za kulturo izdalo odredbo, s katero zavrača zahtevo Rimokatoliškega župništva Bled za vrnitev cerkve Naše ljube Gospe na otoku, ker „da gre za nepremičnine, ki služijo za opravljanje dejavnosti na področju kulture kot javne službe in da bi bila z vrnitvijo teh nepremičnin bistveno okrnjena možnost za opravljanje teh dejavnosti, ker teh nepremičnin ni mogoče nadomestiti z drugimi nepremičninami“.

V zadnji Družini (št.13 z dne 29. marca) je bil objavljen zadevni protest slovenskih škofov. Ta se glasi:

„Slovenski škofje, člani Slovenske škofovske konference, zbrani na seji 23. marca v Ljubljani, kar najostreje protestiramo proti odločbi Ministrstva za kulturo, s katero je 3. marca 1998 zavrnilo zahtevo po denacionalizaciji cerkve Naše ljube Gospe na otoku, ki jo je 18. marca 1992 vložil župnijski urad Bled. To dejanje, z vprašljivo pravno podlago, je izraz politične volje, ki prezira zgodovinsko kulturno in versko istovetnost slovenskega naroda in krni ugled naše države v mednarodni javnosti.“

Tako se je v razmerju med slovensko Cerkvijo in vlado odprla sporna točka.

Lahko trdimo, da Marijina cerkva na otoku spada med najstarejša svetišča v Sloveniji. Arheološke izkopanine so pokazale, da so pod temelji sedanje zgradbe sledovi kar štirih prednic Marijine cerkvice, prva iz 8. stoletja. Tam so našli tudi staroslovanske grobove, kar potrjuje ustno izročilo, da so že naši prvi predniki imeli tam svoje svetišče in prebivališče.

Odkar je bila že leta 1142 zgodovinsko prvič omenjena cerkva na otoku, lahko zasledujemo, kako je Marija od tam spremljala slovenski narod v najtežjih dobah njegove zgodovine. Cerkev s prekrasnim baročnim oltarjem je srečno je prestala nasilje tujih vojsk, ki so nenehno poplavljal slovensko deželo. Njena skrajšana zgodovina je lepo opisana v knjigi „Duša, le pojdi z mano“ v kateri Franci Petrič predstavlja slovenske božje poti. Včasih se namreč kar premalo zavedamo, da je bil blejski otok priljubljena božja pot, še predno ga je odkril moderni turizem.

Česar pa niso dosegle niti Napoleono- ve vojske, ki so izvedel komunizem. Oblast je

po vojni cerkev na otoku zaplenila in iz nje po sovjetskem vzoru začela izkopavati in naredila arheološki muzej. Desetletja je bila cerkva žrtev nasilne ateizacije. Ko se je zrušil komunistični režim, je verni slovenski narod upal, da bo tudi ta krivica končno poravnana. In res; že leta 1992 je tedanji minister za kulturo dr. Andrej Capuder izročil poslopje v začasno uporabo župnijskemu uradu Bled, dokler se pravna zadeva dokončno ne uredi.

Pričela se je nova doba: zopet se je obhajala božja daritev, mladi pari so sklepali zakonsko zvezo, veseli svatbeni spre- vodi so pluli od kopnega do otoka, pričela so se romanja in odmevali sta pesem in molitev vernih množic. Vsemu temu bo sedaj konec, če obvelja sedanja odločba ministrstva za kulturo.

Očividno tu ne gre za kulturne vzroke. Mons. Janez Gril ugotavlja v Družini, da se je kulturna dejavnost še povečala in razširila, potem ko je bilo leta 1992 poslopje vrnjeno Cerkvi. V zadnjih petih letih se je tam zvrstilo več kot štirideset koncertov. Župnijska uprava je takoj odpravila vstopnino, kar je število obiskovalcev cerkve na otoku močno pomnožilo. Brez dvoma gre tu za nov izraz protiverske gonje, ki jo skuša izvajati sedanja oblast.

V tisto bajko, da ni več komunizma, je vedno težje verjeti. Lahko pa verjamemo, da je bivših (in ponovnih) oblastnikov strah, ker vidijo v veri največjo nevarnost za svoje hegemonске sanje. Dobro se zavedajo, da vera ni „opij narodov“, marveč dramilo. Po njihovem bi bilo najbolje, da bi slovenski človek zaspal v materializmu, potrošništvu in samozadovoljstvu. A vera ga pa drami, da teži po višjih idealih in boljši usodi zase in za družbo. Zato so jim napoti romanja, zato odveč cerkvice, zato sovražijo Marijo. Tako se tudi na otočku sredi jezera odigrava usoda slovenskega naroda.

Tone Mizerit

Slovenija začenja pogajanja z EZ

Slovenski zunanji minister Boris Frlec se je v spremstvu vladne delegacije, v kateri je bil med drugimi minister za evropske zadeve Igor Bavčar, 30. in 31. marca v Bruslju udeležil srečanja ministrov Evropske zveze s kandidatkami za članstvo.

Prvi dan se je začel proces vključevanja vseh enajstih kandidatk v povezavo, drugi dan pa so se s šestimi najbolj naprednimi, med njimi Slovenijo, uradno začela pogajanja o članstvu. V ponedeljek sta ministre pridruženih držav uvodoma nagovorila predsedujoči svetu, britanski zunanji minister Robin Cook, in predsednik Evropske komisije Jacques Santer.

Minister Frlec se je v torek udeležil dvostranske medvladne konference s kolegi iz petnajsterice, s katero se bodo uradno začela pogajanja o članstvu Slovenije v EZ. Poleg Slovenije bo Zveza pogajanja začela še s Poljsko, Češko, Madžarsko, Estonijo in Ciprom.

SLS IMA PROBLEME

Tednik Mladina je pred tedni v daljšem članku napadla Slovensko ljudsko stranko, češ da je med volilno kampanjo na ilegalen način financirala svoje propagando iz državnih stroškov preko raznih lažnih ustanov ali podjetij.

Predsednik SLS Marjan Podobnik je zavrnil odgovornost SLS za poslovanje agencije Magenta, ki je izvedla nekatere projekte za strankino predvolilno kampanjo leta 1992, in zatrdil, da je bila stranka zavedena, ker ni vedela za neurejeno finančno stanje agencije. Predsednik SLS je poudaril, da gre pri razkrivanju domnevno spornega financiranja stranke za naročeno, a slabo vodeno kampanjo proti stranki.

Predsednik SLS je tudi povedal, da je bila zaradi zapisov v Mladini o domnevno spornem financiranju stranke proti temu tedniku vložena odškodninska tožba.

Toda Delo z dne 30. marca je objavilo dokumente in pričevanja (poročilo nam je

posredoval Vinko Levstik iz Gorice) o sestanku, ki so ga imeli Marjan Podobnik in voditelji SLS z raznimi podjetniki, kjer so se dogovarjali o financiranju volilne kampanje, kar je prej Podobnik zanikal. Iz pogodbe je razvidno, da je SLS najela tedaj 100.000 mark in jih prepustila v upravljanje podjetju Herties, za katerega je tudi prej Podobnik zanikal, da bi ga poznal. Direktor Herties Dalamič pa zato tudi po svoji strani toži Matjana Podobnika.

Po več številkah v Delu se je sedaj razplamtela gonja proti Marjanu Podobniku in stranki SLS, češ da niso pošteni. Človek bi mislil, da si Drnovšek misli, da SLS kot partnerica v vladi zahteva preveč, predvsem glede vračanja gozdov Cerkvi, in se je hoče znebiti iz vlade skupaj s povračilom Cerkvi, kakor pač zahtevajo njegovi v stranki in drugi visoki komunistoidni prijatelji in nadaljevalci bivšega režima ter mladi aparatčiki.

O „kapitalistični“ Cerkvi

Sedaj se je po slovenskih javnih medijih razvila gonja proti Cerkvi kot finančno bogati ustanovi, ki grabi denar na vse načine, preko maš, bank, založb, posojanja denarja, pomoči iz tujine itd. Obenem govorijo, koliko denarja slovenska Cerkev oddaja Rimu, koliko ga porabi za šole itd. Poleg tega očitajo Cerkvi, da je lani dobila 600 milijonov tolarjev za sofinanciranje projektov iz državne blagajne (npr. obnova cerkva, sv. Jožef, baročni zlati oltarji itd.). „Zdaj se zdi bagatela, kajti v zvezi z gozdovi oziroma morebitno odškodnino zanje je govor o milijonih mark; samo za blejske gozdove je, kot je znano, država ponudila Cerkvi milijon mark letne rente, za preostale gozdove pa še nekaj deset milijonov mark odškodnine. (Večer, kot vsi ostali podatki.)

Pa ne samo to. Celo podrobno opišejo, s kakšnimi avtomobili se vozijo škofje, dr. Ocvirk in dr. Grilj (ta v razkošnem volvu). K temu je dr. Mirko Krašovec, ekonom v mariborski škofiji, dejal na vprašanje, kako gre Cerkvi, naslednje:

„Kar napišite: veliko slabše kot nekoč. V komunizmu je beseda kaj pomenila, danes se zdi, kot da so vsi politiki po vrsti le mojstri za izigravanje: vse se ustavi pri obljubah. Denarja iz proračuna za obnovo

sakralnih objektov in drugih kulturnih spomenikov dobimo veliko manj kot v bivšem režimu, za šole, ki so jih ustanovile škofje, sicer dobimo denar za plače učiteljev in za materialne stroške, toda za drago opremo, za vzdrževanje in vse drugo moramo ob veliko večjih obremenitvah prispevati sami. Odkod dobimo ta denar? Večinoma iz darov in od sponzorjev. Naberačimo ga, skratka. Ob tem naj povem, da so darovi iz tujine skorajda presahnil, kar je razumljivo, saj Sloveniji v gospodarskem smislu ne gre slabo. In še to: verniki še vedno zelo veliko prispevajo za cerkvene potrebe, toda medijska gonja zoper 'pohlepno, veleposestniško' in kaj vem kakšno še Cerkev se pri nabirkih kar pozna.“

Vse tako in drugačno, prikrito in odkrito gonjo o bogastvu Cerkve pelje sedaj samo v to, da bi v ljudeh vzbudili jezo na „kapitalistično“ Cerkev, ki bo sedaj z gozdovi naenkrat obogatela.

O OSNUTKU SKUPNEGA BESEDILA O ODNOSU DO PRETEKLOSTI?

Predstavniki parlamentarnih strank so 26. marca nadaljevali z oblikovanjem skupnega stališča do preteklega komunističnega sistema in izjave o narodni spravi. Na zadnjem sestanku v ponedeljek minuli teden so se dogovorili za pripravo osnutka enega ali morebiti dveh dokumentov, ki bi ga (ju) uporabili kot izhodišče za nadaljnje usklajevanje različnih pogledov na sporno obdobje komunizma v Sloveniji in na t.i. spravo oziroma pomiritev nasprotij, ki izvirajo iz deljenosti slovenskega naroda med drugo svetovno vojno in po njej.

Seveda ne vemo, kako bo izzvenel ta sporazum, lahko bo zelo voden, oziroma splošen, brez jasnih besed.

STRAN 3:

Pismo Spomenki Hribar

Zgodilo se je v Sloveniji...

K SLOVENCEM NA AVSTRIJSKEM ŠTAJERSKEM

Parlamentarna komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu se je 27. marca na avstrijskem Štajerskem srečala s predstavniki Kulturnega društva Čten VII za avstrijsko Štajersko, organizacijo slovenske manjšine v tem delu Avstrije. Komisija, ki deluje od maja lani, se je doslej že srečala s predstavniki slovenske manjšine v Italiji, na Koroškem in Madžarskem, posebej je obiskala Slovence v Kanalski dolini in Benečiji, seznanila pa se je tudi z gradnjo kulturnega doma v Pliberku na avstrijskem Koroškem.

Po tem obisku bo komisija v skladu s svojimi pristojnostmi in informacijami, ki jih je dobila na dosedanjih srečanjih, vnovič obravnavala uresničevanje resolucije o položaju avtohtonih slovenskih manjšin v sosednjih državah in s tem povezanimi nalogami državnih in drugih dejavnikov Slovenije.

SLOVENSKI GLASBENIKI NA INTERNETU

Slovenski glasbeniki so dobili brezplačno priložnost, da se promovirajo prek interneta. MusicNet Slovenije na strani „www.musicnet.si“ omogoča obiskovalcem, da brezplačno vpišejo svoj naslov v MusicNet glasbeni imenik, ki vsebuje 87 kategorij dejavnosti, med katere se lahko uvrstijo glasbeniki, šole, agencije, mediji, trgovine, dvorane, klubi, društva in vsi, katerih dejavnost je povezana z glasbo. MusicNet Slovenija je glasbeno-informacijski sistem, ki vsebuje še debatni del, povezave s svetovnim glasbenim spletom in brezplačne glasbene male oglase.

ANKETA O VRAČANJU GOZDOV

Ker ravno v teh dneh teče najbolj ognjevitava javna debata o ne/vračilu gozdov Cerktvi, so pri Dnevniku priredili anketo, ki pa je lahko zelo pristranska. Velika večina vprašanih (73,9% proti 18,7%) nasprotuje vračanju gozdov Cerktvi v naravi. Tako meni večina volilcev v vseh strankah, razen med krščanskimi demokrati, kjer velika večina zagovarja vračilo. Zanimiv pa je tudi odnos do razsodbe ustavnega sodišča, da je po ustavi treba vrniti gozdove Cerktvi. Na vprašanje, ali bi bilo treba upoštevati razsodbo ustavnega sodišča, pa večina vprašanih meni, da je ni treba. Vsekakor pa bo v naslednjih tednih najlažje slovenskim krščanskim demokratom, saj bodo njihova glasovanja usklajena z voljo volilcev. Socialdemokrati pa bodo v zadregi, ker kategorično zagovarjajo vračanje gozdov Cerktvi, njihovo volilno telo pa je v večini (51%) proti vračanju. Podpora vladi pa je približno takšna, kot je bila v prejšnjih mesecih - Drnovškovo vlado podpira 53,1% vprašanih, ne podpira je 32,1%, mnenja pa nima 14,8% anketirancev.

ZBOROVANJE PROTI „NENASITNOSTI“ CERKVE

Tako so nastopali proti zahtevi Cerktve o vračanju njenih odvzetih gozdov na javnem zborovanju na Prešernovem trgu v Ljubljani 26. t.m., kjer je Društvo za ohranitev slovenskih gozdov priredilo proticerkvene manifestacije. Zahtevali so, da dobi gozdove in zemljo ljudje, ki jo želijo obdelovati, ne pa da bi se delila med nove domače in evropske bogataše in bi bile tako storjene „nove krivice“.

Svoje zahteve bo društvo poslalo tudi predsednikoma države in vlade ter poslanecem. Če njihove zahteve ne bodo izpolnje-

ne, se bodo obrnili na pristojne mednarodne institucije. Na prireditvi so nastopili tudi predstavniki najemnikov nacionaliziranih stanovanj; tudi Združena lista je podprla javni protest. Pač vsi levičarji in porabniki ukradenih gozdov in stanovanj ter nasprotniki Cerktve, ki se bojijo, da bodo morali ukradeno blago vrniti.

SLIVNIK IZGUBIL TOŽBO

Kazenski senat okrožnega sodišča v Ljubljani je 24. 3. oprostil dr. Cirila Ribičiča in Janeza Kocijančiča kaznivega dejanja žaljive obdolžitve. Oba je tožil Danilo Slivnik, urednik revije Mag, ker sta v Delu junija 1996 objavila prispevek, v katerem sta med drugim zapisala: „Med tistimi, ki so se zavzemali za rehabilitacijo in ponovno vrednotenje preteklosti, ni bilo nekdanjega člana CK ZKS Danila Slivnika, zaradi njegovega sodelovanja z Udbo, o katerem se toliko govori in piše...“ Predsednica senata je sodbo obrazložila, da ne gre za kaznivo dejanje, saj se je o tem res pisalo in posledično tudi govorilo.

SINDIKATI PROTESTIRAJO

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS) je na Trgu republike pripravila zborovanje, na katerem je približno 18.000 do 20.000 udeležencev protestiralo proti ponujenim predlogom vlade v okviru pokojninske reforme.

POMOČ INŠTITUTOM ZA IZSELJENSTVO

Parlamentarna komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu se je seznanila z delom Inštituta za narodnostna vprašanja, Inštituta za izseljenstvo in Inštituta za geografijo. Vse tri raziskovalne ustanove se ukvarjajo tudi z vprašanji zamejstva in izseljenstva. Komisija bo dala pobudo, naj vlada prouči finančno in kadrovske problematiko inštitutov ter jim na podlagi izsledkov ustrezno pomaga. Po drugi strani se pa vlada brani finančno kaj več pomagati rojakom po svetu.

KORUPCIJA V MINISTRSTVU

Visok uradnik v ministrstvu za šport je sprejemal podkupnine od raznih podjetnikov, ki so tako dobili naloge za graditev šol. Prijavili so ga policiji.

SPREMEMBA URE

V nedeljo, 29. marca, je Slovenija spet prešla na poletni čas, ki bo kot po vsej Evropi veljal do zadnje nedelje v oktobru, 25. oktobra. Sedaj je razlika v času med Slovenijo in Argentino 5 ur.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Te dni je predsednik Menem potoval v daljno Avstralijo in še v Novo Zelandijo. Cilj potovanja je doseči večjo gospodarsko izmenjavo; zlasti pa dotok novih kapitalov iz držav, ki doslej niso bile tradicionalno soudeležene pri argentinskem razvoju. Vendar tudi oddaljenost ni prekinila hude polemike okoli najvažnejše zadeve, ki - tako izgleda - teži argentinsko vlado, to je, okoli ponovne kandidature predsednika Menema.

ZGODOVINA NE ZANIMA

Dandanes bi v zvezi s tem lahko govorili že o neke vrste javni psihozi. Lahko bi rekli da je sedanost oziroma prihodnost enega samega človeka važnejša kot pa usoda države ali pa neko celotno obdobje življenja naroda. Te dni je Kongres odobril odpravo zakon o kršenju človekovih pravic za časa protigverilske vojne. Okoli tiste dobe, okoli teh zakonov je dolga leta tekla huda polemika. Snov sama po sebi je izredno važna, pa naj človek do nje zavzame eno ali drugo stališče. Kar pogledimo.

Gre za polpreteklo zgodovino, za dobo, ko je država stala na prelomnici in so ideološko-socialni gordijski vozeli eni in drugi sekali z mečem in krvjo. Razplet vsi poznamo in vemo, koliko je trpela družba vsled te vojne. Vemo, da je vojaštvo tedaj rešilo državo pred kaosom in pogubo; vemo pa tudi, na kakšen način so to izvajali in koliko je bilo zlorabljanja v razne namene. Bussijev primer ni edini niti najhujši.

Potem je prišla demokracija in za časa Alfonsina je pod pritiskom vojaštva kongres izglasoval in predsednik potrdil dva zakona, ki sta vojaštvo oprostila storjenih prekrškov. Le poveljniki so bili sojeni, pa jih je pozneje Menem pomilostil. Da argentinska družba tiste dobe ni prebolela, je jasno. Da bi ji morala enkrat pogledati v oči in priti v celotni zadevi na jasno, je tudi res.

Te dni je problem znova prišel na dan. V kongresu so debatirali o odpravi obeh osporavanih zakonov (seveda osporavanih s strani levice). Bila je lepa priložnost za resno doraslo debato. A družba oziroma njeni predstavniki so pokazali, da je do zrelosti še daleč. Odpravo obeh zakonov so najprej potrdili skoraj brez debate v poslanski zbornici. Nato je osnutek s nerazumljivo naglico potrdil še senat. Predsednik je pred časom dejal, da če do takega zakona pride, bo vložil svoj veto. A sedaj so vladni krogi že naznanili, da tega ne bo storil.

Izglasovani zakon dejansko sploh nima praktične aplikacije. Saj ne more razveljaviti nobenega od juridičnih postopkov, ki so že izvršeni. Tisti, ki so zakonsko besedilo pripravili in njegovo potrditev pospeševali, razlagajo, da je to pač „za v bodoče“. A po pravici povedano, spričo teže problema in važnosti, ki ga ima za družbo, je vse le pesek v oči in brez pravega smisla. Poleg tega povejmo še, da je celoten postopek nastal kot neke vrste razposajenost dveh poslancev, ki sta hotela okoli te snovi povzročiti nekoliko škandala. Da je tako plehki obravnavi zapadel kongres, ni čudno, saj smo tega že navajeni. Da se mu je pridružil še predsednik, tudi nikogar ne preseneča. Za ene in druge velja, da je preveč ostalih važnejših zadev in večjih skrbi, kot je na primer ponovna ponovna kandidatura („re-re“).

SE BO UPOGNIL ALI ZLOMIL

Zanimivo je, kako je ta zadeva ponovne kandidature razburila družbo. Vedno bolj zaskrbljeni pa so v osrčju peronizma. To izražajo zlasti resnejše osebnosti, ki v celotni zadevi vidijo hudo nevarnost razkola. Te dni je senator Caffero pričel široko

akcijo za pomirjenje, ker že očitno gori v notranjosti stranke. Prav tako skuša pomirjevati senator Bauza. A vedno bolj jasno postaja, da je edina možnost, da se politična srenja pomiri, da Menem resno odstopi od boja za ponovno kandidaturu.

A stvar je precej zapletena. Kar se je v začetku pokazalo kot razposajena igra Menemovih petolizcev, je nastal že resen juridični problem, s katerim se trenutno peča vrhovno sodišče. Da stvar nekoliko razložimo: ustava dovoljuje le dva zaporedna predsedniška mandata. In da ne bi bilo dvoma, so ob izglasovanju ustave izglasovali dodatek, da se tedanje Menemovo vladanje šteje že kot prva predsedniška doba.

Vsa sila skupine, ki sedaj skuša doseči ponovno kandidaturu, sloni na dejstvu, da je potem Menem vladal komaj leto dni, česar se ne more šteti za „eno vladno dobo“. A ustavni tekst je popolnoma jase, od tu celotno zgražanje strokovnjakov, češ da vrhovno sodišče ne more ponovno habilitirati Menema, ker bi bilo proti temeljni juridični resnosti. Prav tako se izreka tudi predsednikov brat Eduardo Menem. In te dni, ko je Menem potoval po Avstraliji, je isto dejal tudi poslovodeči podpredsednik države Carlos Ruckauf: „Vrhovno sodišče nima juridične podlage“, da bi Menemu dovolila ponovno kandidaturu.

TAJNI RAZLOGI

Treba pa je priznati, da o vsej zadevi tudi vsak opazovalec gleda po svoje. O tem smo svojčas že pisali. A umestno je, da se k temu vrnemo sredi tega vrtinca, ki danes pretresa politično družbo.

Mnogi menijo, da predsednik sploh nima namena ponovno kandidirati, a da je to edini način, da obdrži kontrolo nad stranko, ki bi sicer zašla v notranje boje in medsebojna obračunavanja, ki bi sploh otežkočala vodstvo države. To je do neke mere res.

Drugi smatrajo, da je za predsednika bistveno, da obdrži oblast nad peronizmom in da bi bodoči predsednik bil popolnoma pod njegovo kontrolo. Očitno Duhalde ne spada v tako kategorijo. Glavni vzrok te Menemove strategije naj bi bil strah, da bi bodoči predsednik kaj več raziskoval in odkril kake nepravilnosti v njegovem vladanju.

To pa seveda ne sovпада z drugo teorijo, ki sloni na guvernerjevih privatnih obtožbah, češ da bi Menem raje videl, da peronizem zgubi na volitvah, kot pa da bi Duhalde postal predsednik, kar pa ima seveda tudi svojo porcijo resnice.

S strateškega vidika je jasno, da celotna afera najbolj škodi peronizmu. In trenutno bi celo lahko trdili, da je kaj malo verjetno, da bi Menem ponovno kandidiral, težko pa je tudi, da bi bil Duhalde bodoči predsednik. Sedaj sicer razvijajo novo pot sprave: Duhalde naj bi se odpovedal boju za vodstvo stranke, Menem pa naj bi se odpovedal boju za predsedniško kandidaturu. Tako bi bil volk sit in koza cela. Razglabljanju o tem, kdo je volk in kdo koza pa veliko dušno prepustimo bralcem.

Za konec le še dve kratki omembi. Prva: naj bo strategija taka ali taka, v dnu duše se Menem ni nikoli dopovedal sanjam nove predsedniške dobe. To je jasno razbrati iz njegovih del. Zanimivo je da je te dni gospodarski dnevnik Ambito Financiero svaril pred poplavo demagogije, ki jo je že zaznati v vladnem delu. To pa je tradicionalne vedno sovpadalo z volilnimi kampanjami. Druga: zadeva ponovne kandidature je prišla tudi že med cerkveno hierarhijo. Nekaj škofov je zahtevalo, naj se o tem debatira na prihodnjem zasedanju konferenca. To je pa tudi nevarno za Menemove načrte.

ODPRTO PISMO

Gospa Spomenka Hribar:

Bral sem vaše pismo g. nadškofu pod naslovom „Cerkev ni pogledala v strašnost lastne krivde“, in nadaljevanje „Za pfenig oblasti in prgišče maščevalnosti“, v katerih dolžite slovensko Cerkev med drugim tudi za pomore, ki so jih komunisti izvršili med vojno oz. revolucijo - bili so pač izzvani, niso mogli drugače - in za pobijanja po vojni - 12.000 domobrancev in čez 30.000 civilistov, ki da jih je Cerkev zapeljala.

Sebe imenujete filozofinja in publicistka. Kot filozofinja gotovo iščete resnico. Iz vaših spisov, ki so nastali pred leti še v Jugoslaviji, se da sklepati, da imate precej jasno sliko, kako so se razvijali dogodki med vojno, kdo jo je izrabljaj v svoje namene in je v imenu Revolucije pobijal in se boril za oblast. To lahko tudi razvidite iz tajnih arhivov tkzv. OF. Razumeli ste, da se je tabor pobijanih moral staviti v samobran, na žalost s privoljenjem in dovoljenjem zasedbenih oblasti. Uvideli ste tudi, da se tej oblasti, okupatorju, nihče ni zares upiral, najmanj komunisti. Izvajali so le atentate in izzivalne akcije - potem pa v beg, da so s tem povzročali represalije, ki so ljudje spravljale v obup in odpor, da so tako množili partizanske vrste. Dobro veste, da vse jugoslovansko - kaj šele slovensko! - partizanstvo ni skrajšalo druge svetovne vojne niti za en dan. Pa saj to tudi ni bilo v njihovem interesu. Torej se je kri prelivala v imenu Revolucije, ne v imenu upora okupatorju. Veste tudi, da je iz Jugoslavije Nemce prepodila Rdeča armada, da so bili domači „osvoboditelji“, le zadnja straža, ki je v že varnem zaledju pobijala domače nasprotnike, in da so partizani „zmagovalci“, le na papirju, v šolskih knjigah in v bajkah za domačo rabo.

Vi vse to, kot filozofinja, ki išče resnico, dobro veste.

Drugi naslov, ki si ga nadevate, je publicistka. Ker je to verjetno vaše poklicno delo, objavljate poleg lastnih člankov tudi spise z naročeno vsebino, kar je splošna

praksa. Kot je logično, mora biti plačan članek napisan po okusu tistega, ki ga plača.

Gotovo mora biti travmatično pretvarjati spoznano resnico, da se jo prilagodi namenom naročnika. A ponavljanje ublaži še tako travmatično dejanje in ga spremeni v navado. - Če govorimo s pesnikom: „Podplat je koža čez in čez postala.“

Začeli ste s spravo, ki je sicer bolj dišala po ščitenju povojnih zločincev in ohranjanju privilegijev kot po resnici in pravici, a je le bila prvi poskus, da se nekako opraviči nasprotnika, čeprav je bil v zmoti.

Poskušali ste stvarno raziskovati dogodeke iz polpreteklosti, a kmalu so vas posvarili, da niste čisto na pravi poti. Za oddolžitve ste potem zaustavljali desnico.

Večkrat izjavljate, da se ne strinjate s komunizmom in njegovimi metodami med in po vojni. Da se nekateri vaši članki tako popolnoma ujemajo z uradno doktrino iz časov komunistične diktature, kaže le na vašo angažiranost tistemu, ki jih naroča in plačuje.

Komunizem je 45 let pral možgane slovenskemu človeku. Pa ne samo to. Zaradi izvajanja najkrutejšega terorja skozi desetletja, ko je partija imela absolutno oblast in kontrolo nad prebivalstvom, ko je posiljevala človekovo vest in intimnost, ko je najmanjši sum lahko pahnjal osumljenega v pogubo, - kje ste bili takrat publicisti, da bi zahtevali svobodo in spoštovanje človekovih pravic? - se je strah zajedel v ljudi in je prepletel vso socialno sestavo. Mnogi niso prenesli tolikega pritiska, zlomili so se in ostali duševno pohabljeni. Med njimi imate sedaj najzvestejše bralce. Za človeka, ki ni klonil ali pa je rasel v normalnih razmerah in je zmožen lastne presoje, so pa nekateri vaši članki kvečjemu teoretične špekulacije, na koliko načinov lahko razlagaš neki dogodek, ali pa so politični pamfleti, v katerih resnica ni važna.

O SPRAVNEM SESTANKU IN IZRAELSKEM SPORAZUMU

Svetovalka v poslanski skupini Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) Nada Skuk je na časnarski konferenci stranke 27. marca posebej opozorila, da bo 9. maja letos potekel 18-mesečni rok za vlaganje zahtevkov po zakonu o popravil krivic, ki je sicer začel veljati novembra 1996. Pojasnila je, da gre pri zakonu o popravil krivic za zahteve, s katerimi si upravičenci pridobijo status bivšega političnega zapornika oz. status svojca po pokojnem bivšem političnem zaporniku in tudi status po vojni ubite osebe ali upravičenca po tej osebi. Ministrstvo za pravosodje je ustanovilo strokovno komisijo in pripravilo obrazec. Dodala je, da je trenutno na ministrstvo že vloženi 1275 vlog, kar je v primerjavi z desetisoči upravičencev po oceni Skukove zelo malo. Pomembno je namreč, da upravičenci vložijo zahtevek, ki je lahko tudi nepopoln, ker se po določilih zakona vloge lahko dopolnijo.

Predsednik Lojze Peterle je četrti delo-

vni sestanek predstavnikov parlamentarnih strank, ki oblikujejo skupno pravno deklaracijo, ocenil kot konstruktiven in obetaven. Dejal je, da je prišlo do napredka. Dosegli so precej soglasja glede vsebine tega, kar je treba obsoditi kot delo totalitarnega komunističnega režima. Predstavniki teh strank se bodo ponovno sestali čez dva tedna, pogovarjali pa se bodo o pravem delu deklaracije.

Glede izraelskega sporazuma je Peterle povedal, da SKD podpira ustavno obtožbo, in sicer v imenu države. „SKD bi rada videla, ali bo vlada prišla z novimi dejstvi in novimi spoznanji, mogoče celo z novimi odločitvami. Če pa bo ostalo pri tem, da obrambni minister ni nič vedel in da ni nič vedel premier, da je ta sporazum rezultat odločitve nekoga na nižji ravni brez pravih pooblastil, potem v SKD menimo, da je zadeva silno resna. Dokument, takšen kot smo ga videli, je absolutno v neskladju z ustavo“, je še dodal Lojze Peterle.

Tajni sporazum na Ustavno sodišče

Pojasnila vlade o ozadju podpisa izraelsko-slovenskega tajnega sporazuma, predsednika socialdemokratov Janeza Janše niso zadovoljila. SDS je na Ustavno sodišče Republike Slovenije naslovila predlog za oceno ustavnosti in zakonitosti sporazuma in hkrati postopka, po katerem je bil spora-

zum sklenjen. Socialdemokrati Ustavnemu sodišču predlagajo, da ugotovi, da je uporaba neratificiranega tajnega sporazuma protustavna in nezakonita, ker predstavlja kršitev človekovih pravic, oziroma, da je sporazum sklenjen v nasprotju z Ustavo.

„Dne 30. 1. 1998 je državni zbor Republike Slovenije prejel obvestilo g. Jožeta Sečnika, direktorja OVS. Sečnik je opozoril na obstoj tajnega varnostnega sporazuma med Slovenijo in Izraelom, ki ga je kot predstavnik vlade Republike Slovenije podpisal Marjan Miklavčič, kot predstavnik države Izrael pa Yechir Horev. Sečnik posebej opozarja na dejstvo, da Miklavčič za podpis ni imel pooblastila vlade in da sporazum ni bil sklenjen in ratificiran po predpisanem postopku... Z zadevo je bil po

Nad. na 6. str.

Gospa Spomenka: radi pozivate kristjane, naj priznajo svojo strašno krivdo, naj opuste sovraštvo in željo po maščevanju in naj širijo ljubezen. Za vas bi pa tudi bilo dobro, da si postavite mejo, ki je ne boste prestopili pri razprodajanju vaših talentov, da tako ohranite vsaj kanec verodostojnosti.

Franci Markež, Argentina

(Objavljeno v Sobotni prilogi Dela, 28. marca)

LADISLAVA LAHARNAR

HITRO, HITRO MINE ČAS

Državno zastavo nosijo pred skupino, kipec Matere božje in še svojega krajevnega zavetnika. Bobnar pa skrbi za lažjo hojo in istočasno z bobnanjem naznanja mestu, s katere strani prihajajo romarji. Večinoma so „promesanti“, taki, ki so se za romanje zaobljubili. Versko niso kaj prida poučeni, a Marijo po svoje iskreno častijo.

Od cerkvenega praga bo človeček pridrsal na kolenih v bližino trikotnega oziroma stožičastega Marijinega kipca, ki je za take prilike prenešen iz koticke nad glavnim oltarjem v prostorno cerkveno ladjo in postavljen na lepo okrašen vzvišen prostor, s častno stražo. Da bi stražnik vendar vsaj malo vstran pogledal, pa bi se promesant za hipec mogel dotakniti Marijinega plašča. To je vse, kar trenutno želi. Je zanj višek sreče in obilno povračilo za žrtve in napore romanja, saj ga po večini drži pokonci le mate in pasas de higo (drobne suhe fige).

Prebivalci province pa se na račun sedev drug iz drugega tudi radi malo ponorčujejo in se drug drugemu smejejo.

Nekoč je baje prišel z vlakom v Katarinarko Riohanec (de La Rioja). Že po prvi kvadri od postaje proti baziliki zasliši: „Ahí pasa!“ - Ves razburjen vzklikne: „O ti presneti Katarin! So me že odkrili in prepoznali!“ Brž zavije v drugo ulico. Pa spet sliši: „Ahí pasa!“ Zavije v tretjo ulico in že zasliši tretjič: „Ahí pasa...“ - To mu je bilo pa že

preveč. Na mestu se obrne in jo pobere nazaj, naravnost na postajo domov. - Re-vež! Kar je v resnici slišal, a po svoje razumel, so bili klici prodajkalca suhih fig: „Hay pasa(s)!“

Po Katamarki se je vabilo: „Pridite k nam!“, ponovilo v Entre Rios. Concepción del Uruguay, Marijino mesto ob Ptičji reki (Uruguay), je simpatičen in kulturno zelo razgiban kraj. Sedaj nudi mladini celo vrsto različnih srednjih in višjih šol, da fantom in dekličem (gurices y gurizas) ni treba hoditi študirat drugam. Pred leti pa je eksplozija višjega šolstva bila v začetni fazi in so povsod potrebovali učnih moči. Šla sem torej v Concepción del Uruguay in ostala tam do upokojitve.

Sprva smo poleg mladih imeli tudi precej starejših oseb, ki prej niso imele prilike za šolanje; ko pa jim je bilo to omogočeno v domačem mestu, so se posvetili z veliko vnemo in resnostjo in večkrat tudi z izredno in občudovanja vredno sposobnostjo.

V nekaj letih so mladi profesorji zasedli razpoložljiva mesta na krajevnih in bližnjih šolah, potem pa so jih prihajali iskat tudi uradni zastopniki iz drugih, zlasti severnih provinc. Kar precej se jih je tam za stalno naselilo. Vedno je lepó, če se kateri oglasi ali ga nepričakovano srečam na ulici, ko pride v glavno mesto po opravkih.

(3)

Upokojitev je vedno več ali manj travmatična, ker je pač mejnik v življenju. Povezan je z novim načrtovanjem ali celo s selitvijo. Buenos Aires je privlačen sam na sebi, vse vabi v to ogromno mesto. Tu je tudi slovensko središče v Argentini. Skoraj ni bilo dvoma, kam po upokojitvi.

Tukaj sem torej, a moja osebno doživetja geografija, poleg tukajšnje, za vselej obsega DOM onstran oceana in vse poznane kraje po svetu. V duhu se tam mudim pri ljudeh, po katerih sem te kraje spoznala, pa tudi ob grobovih svojcev in znancev, ki so že odšli v večnost. Vedno je z mano moja rodna Koroška, zelena Štajerska, bela Ljubljana, prekrasna Gorenjska in sončna Gorica. To so postaje mojega življenja, križišča poti, kraji veselih in usodnih dogodkov, vsi povezani s spomini na osebe, s katerimi sem bila na kak način tudi sama povezana. Medsebojno smo se oblikovali ali pa tudi kdaj le bežno srečali.

Gorica, moja zadnja postaja v Evropi in moje prvo službeno mesto, je bila tudi moje prvo povabilo. Drugo je bilo v Formozo in tretje v Concepción del Uruguay. V Gorico sem bila povabljen popolnoma nepričakovano in pismeno, na tedanji ljubljanski naslov. Ko sem povabilo sprejela, pa sem se tudi nevedé in nesluteno poslovala od svojih in si, po božji Previdnosti, sama preokrenila nadaljnjo pot.

V dve obdobji se deli moje bivanje v Gorici, eno je krajše od drugega. Prvo obdobje je bilo tisto pod nemško upravo, ki je dovolila, da se na Goriškem in Tržaškem odprle vse tiste slovenske šole, ki so tam obstajale za časa Avstro-Ogrske. Drugo

obdobje je sovpadalo z Zavezniško upravo, ko so iste šole ponovno smele delovati.

Koliko idealizma, rodoljubja in vneme za vse dobro je bilo v tistih Goričanih! Kako resno so pojmovali dolžnosti, tako v šoli kot na splošno v javnosti! Kako velika je verska in narodna zavzetost tedanjih dobrih goriških monsijnorjev! Ljudstvo se je zavedalo, da je v njih imelo dobre pastirje, ki so mu vedno stali ob strani v težkih urah. Teško so torej ti ljudje razumeli, da jih čakajo še težje ure s strani bratov onstran meje. Dolga leta so v drugi državi trdno in pogumno stali na okopih slovenstva, potem pa so zaprepaščeni gledali, kako je „Sloven'c bil Slovenca brata“. „Vi Kranjci, kaj ste nam prinesli?!“

Pa smo prenekateri „Kranjci“, ob usodnem podpisu mirovne pogodbe z Italijo, stali na goriškem trgu in se zaskrbljeno ozirali na Grad, da bi videli, katera zastava bo zaplapolala vrh obzidja, tista z zvezdo ali Italijanska. Katera bolečina nam bo odločena...? Potem smo vedeli.

Iz radia mi poje Frank Sinatra ali pa tudi Plácido Domingo: „And now the end is near... I did it my way! Konec je blizu, pred menoj je zavesa poslednje skrivnosti... po vseh kolovozih sem vozil, a vozil sem po svoje!“

Tudi jaz sem vozila skozi življenje po svoje, to se pravi po moje, na svoj način. Po moje, a ne brez božje pomoči, tudi ne brez dobrotnosti ljudi. Naj tujim in domačim, ki so mi kozarec vode ponudili na poti ali mi dobro besedo podarili v pogum, z večnim življenjem poplača - BOG!

KONEC

Pisali smo pred 50 leti...

VELIKA NOČ V DS

Novi slovenski vseljenci v Buenos Airesu so letos prvič praznovali Veliko noč v novi domovini. Že veliki četrtek in veliki petek so se pripravljali na praznik s pobožnostmi v kapeli marianistov, ki sta jih vodila g. Janez Hladnik in misijonar g. Lado Lenček. V nedeljo je bila v tej kapeli peta slovenska maša, med katero je moški zbor pel domače slovenske pesmi, da smo bili res kakor doma.

Prava domačnost pa se je razvila po maši v društvenih prostorih na Martínez 50, kjer so vsi prejeli majhen slovenski „žegen“ s pirhom, šunko, potico in hrenom... Popoldan se je nadaljevala pobožnost v kapeli, pa tudi prijateljski sestanek v društvenih prostorih.

POZDRAV SLOVENCEM

Buenos Aires, Velikonočni ponedeljek 29. marca: Danes zjutraj ob sedmih je privozila v pristanišče ladja „Santa Cruz“, ki je zopet pripeljala nad 500 slovenskih emigrantov. Na ladjo jih je prišel pozdravit v imenu tu bivajočih Slovencev g. Janez Hladnik, častni predsednik Društva Slovencev na peronu pa so čakali člani odbora gg. Skubic Tone in dr. Janez Janež ter gdč. Petelin Marija. Izkrčavanje se je vršilo potem ves dan do večera. Med imigranti je tudi druga polovica slovenskih bogoslovcev, ki potujejo pod vodstvom prof. Lenčka v St. Louis (sic!). Vse Slovence v Bs. As. pa prosimo, da nam pomagajo pri iskanju stanovanj in primernih zaposlitev.

Svobodna Slovenija, št. 7; 1. aprila 1948

Slovenija, moja dežela

Herman Potočnik, predhodnik umetnih satelitov

V prvih desetletjih tega stoletja se je bavil z matematično in fizično utemeljitvijo problema vožnje po vesolju Slovenec **Herman Potočnik**. Bil je rojen l. 1892 v Pulju in umrl 1929 na Dunaju. Končal je tehnično inženirsko vojaško akademijo, med 1. svet. vojno se je boril na raznih frontah, tudi na Soči. Na Dunaju je l. 1925 diplomiral kot specialist za raketno tehniko.

Pod psevdonimom **Hermann Noordung** je v Berlinu izdal leta 1929 knjigo z naslovom: *Das Problem der Befahrung des Weltraum* (Problem vožnje po vesolju), katere prevod je na sliki. V njej je razgrnil načrt za prodor v vesoljski prostor.

Obdelal je zamisel vesoljske postaje ali umetnega satelita, ki z isto hitrostjo kot točka na ekvatorju pod njim kroži okoli zemlje in se zato stalno nahaja ravno nad njo. Izračunal je, da bi moral tak „geostacionarni“ satelit, kot pravimo danes, krožiti

La comunidad eslovena en Ramos Mejía

Unas 600 familias eslovenas se radicaron hace ya casi cincuenta años en nuestra ciudad. Trabajaron muy duro pero se adaptaron a nuestras costumbres manteniendo su identidad... Mariano J. Loboda, presidente del Club Esloveno tuvo la gentileza de recibir a „Nuevo Ramos“ y le contó la historia de su pueblo.

¿Cómo llegaron a nuestro país?

Una primera corriente inmigratoria llegó a la Argentina en el año 1930 huyendo del fascismo. Posteriormente, al finalizar la segunda guerra mundial en el año 1948 se produce el arribo de un segundo grupo, unas 3000 personas, a bordo del barco „General Sturguis“. Unas 600 familias, en

tre ellas las de mis padres, se radicaron en la zona de Ramos Mejía. Yo personalmente he vivido aquí prácticamente toda mi vida.

¿Cómo fueron los primeros años?

Así que cuando llegaron a Argentina, no tenían absolutamente nada. Todo había quedado en su tierra natal. Pero era un pueblo laborioso y poco a poco todos fueron progresando. E inclusive todos hacían un esfuerzo para donar algo de sus ingresos con el objetivo de poder adquirir un predio propio para la comunidad, lo que finalmente se logró con la compra de una vieja casa en Castelli 29, que luego de varias reformas se convertiría en lo que hoy es el Club Esloveno.

¿Cómo vivió la colonia eslovena en la Argentina el sangriento proceso que culminó con la desintegración de la República de Yugoslavia?

Tratando de esclarecer a las autoridades argentinas, en todos los ámbitos a los que pudieramos acceder, sobre cuál era la realidad en la región. La realidad actual y la realidad histórica. El fruto de este trabajo se vio reflejado en el hecho de que la Argentina fue uno de los primeros países en el mundo en reconocer la independencia de Eslovenia. Por suerte la independencia llegó casi sin derramamiento de sangre, a diferencia de lo que pasó en Serbia, Croacia o Bosnia.

¿Qué actividades se realizan en el club?

Los chicos y los jóvenes practican deportes. Hay actividades sociales. Tenemos coro. Los domingos se celebra la misa. Se realizan fiestas. Los sábados funciona el colegio donde enseñamos nuestro idioma, nuestra historia y geografía, canciones, teatro. También les ofrecemos las instalaciones a algunos colegios de la zona. Es una forma de vincularnos con el resto de la comunidad.

Felix Keil

Nuevo Ramos, Enero de 1998

IVO ŽAJDELA

(4)

KAJ JE S SLOVENSKO POMLADJO?

Lepo je Tine Velikonja rekel v svojem govoru na zadnji teharski slovesnosti: „Danes smo na meji med tem, kaj bomo napravili. Ali se dogovorili in poskušali preko zmage pomladnih strank vpeljati v Slovenijo pravo demokracijo, demokratično kulturo in normalno življenje, ki ga ta država nujno potrebuje, ko se bo morala vsak čas soočiti s svetom, ali pa se bomo spričo slabih izkušenj krščanskih demokratov in slovenske ljudske stranke vdali obupu in pustili, da se uveljavi frontovska politika. Lahko rečemo, da se je z dejanji teh dveh strank končala tista doba, ko smo bili vsi politiki. Vseh teh sedem do osem let se je vsak zanimal, po svoje sodeloval, če ne drugega, je lepil plakate in vzklikal na predvolilnih zborih; vsi so upali, ko pa so njihove glasove investirali v podjetje, na katerega niso volilci nikoli mislili, so bili razočarani in si rekli: Vsi so isti in nič se ne izplača, in zaprli vrata svojega doma“.

Ne vem, koliko realnega odmeva na vse to stanje imajo strankarski prvaki „s tere-na“, toda z razočaranimi ljudmi smo se srečevali že prejšnja leta (zaradi politike SKD), toda to, kako se je razočaranje razmahnilo v zadnjem letu, tu bi morali vsem zvoniti alarmni zvonci. Koliko od teh razočarancev se bo z neko dobro politiko še lahko pritegnilo nazaj?!

Mnogi pravijo, da jih to sedanje preklanje s prisotnostjo izrazitih negativnih

energij ne zanima. Ljudje hočejo dejanja in pozitiven trend, ne pa sedanjih cirkusov preko verbalizma in ventilske politike. Ljudje so siti nenehnih prevar in razočaranj! Sprašujejo se, kdaj se bodo pomladni politiki naučili pri političnih nasprotnikih tudi kaj koristnega, na primer tega, da v politiki pogosto ne more biti prostora za čustva, za strasti, za zamerljivost, za preobčutljivost, da vsak, ki ti da kakšen napitek ali izreče tudi kakšno kritiko, s tem še ne misli nič slabega, ampak hoče le pomagati.

Levičarski politiki se zavedajo, da se pri tej izraziti polarizaciji dveh enakovrednih političnih blokov ljudi ne sme odvracati, ampak se jih mora pridobivati. Mnogih ne zanima ta in ta stranka (čeprav seveda na volitvah vsak podpre le eno), prvenstveni je skupen pomladni projekt. Šele nato pride na vrsto podpora konkretni stranki. Po vsem tem, kar pa se zadnje mesece dogaja, pa se vsiljuje vtis, kot da pomladni strankarski vrhovi zasledujejo samo še cilje svojih strank kako bi čimveč iztržila stranka, seveda na račun konkurenčne stranke. Že tako so mnogi ljudje, ko to morajo gledati, raje ostali doma, kot pa da bi šli na volitve, zato se bodo morali vsi trije prvaki pomladnih strank pošteno zamisliti, kako naprej. Tako kot do zdaj, vsekakor ne več!

Samo en primer. Če bi SDS in SKD do

SLS vodila drugačno politiko, takšno, da bi SLS pridobivali, ne pa odbijali, bi pri predsedniški kandidaturi podprli kandidata SLS (pa čeprav Janeza Podobnika). S to pozitivno gesto bi SLS pomembno vezali nase. Medtem bi se na osnovi tega pozitivnega naboja lahko skupaj dogovorili o kandidaturah za državne svetnike in seveda za ljubljanskega župana. S tem bi se pozitivni naboj še krepil in marsikaj bi bilo nato mnogo lažje.

Tako pa je prišel najprej hud poraz z Jožetom Bernikom, potem pa tudi na drugih področjih. Drugače s sedanjim načinom politike pač ne more biti. Največji poraženci pa so seveda ljudje, ki so doslej verjeli v pomladno opcijo in pomladnim strankam omogočali, da politiko sploh lahko vodijo! Danes v državnem zboru pomladna opcija, ki jo zastopata SDS in SKD, pri glasovanjih dosega le od 22 do 25 glasov. Tudi pri zakonu o lustraciji je zbrala le 22 glasov. S tem seveda ne more doseči nobenih sprememb. Če ne bi obstajala res nobena druga možnost in bi pomladna opcija v resnici imela le nakaj čez dvajset glasov v državnem zboru, potem bi razumeli, da se predlagajo tudi tako pomembne resolucije in zakoni, kot je bil ta o lustraciji. Stranke, ki to opcijo predstavljajo, pač ne bi imele nobene druge možnosti, kot da počnejo vsaj to, da predlagajo rešitve, pa čeprav brez upanja na uspeh. Toda v situaciji, ko je z določeno politiko vendarle mogoče doseči, da bi imela pomladna opcija toliko glasov v državnem zboru, da bi bilo sprejetje takšnega zakona možno izglasovati, se moramo vprašati, zakaj sta SDS in SKD

kljub temu predlagali pomemben zakon mimo te optimalne politike.

Že tako se je po volitvah, ko se je volilni mandat in ko se je potrjevala vlada vsiljeval vtis, kot da nekateri predstavniki pomladnih strank čakajo, da se bo 46. glas oziroma večina v državnem zboru kar sama od sebe pojavila. Tudi s predlogom zakona o lustraciji je bilo podobno. Kot da sta SDS in SKD čakali, da bo zakon v sedanji konstituciji sil v državnem zboru kar nekako zunaj teh dveh strank podprl in sprejel. Pri sedanjih odnosih med SDS in SKD na eni strani in SLS na drugi je bilo pričakovanje povsem iluzorno. Tudi politika, da bo SLS, tem, ko SLS ne bo podprla lustracije, samo pokazala, kam spada, je malo vredna. Prav zdaj, ko se je SLS dodobra vsidrala v vlado, ko ji gre koalicijska partnerica LDS oziroma Janez Drnovšek pri tem zelo na roko (tudi s tem, da je medijsko SLS bolj promovirana kot LDS), na drugi strani pa smo bili priča ostri gonji proti SLS s strani SDS in SKD, je bilo iluzorno pričakovati, da bo SLS podprla projekt Janše in Peterle-ta. Še posebej, ko se jo je k temu na nek način celo prisiljevalo. To, da SLS ni podprla zakona o lustraciji, se ji v sedanji situaciji ne bo prav nič poznalo. Praktično noben njen volilec ji ne bo zaradi tega obrnil hrbta. SLS se je spretno šla celo takšen luksuz, da je podprla resolucijo o protipravnem delovanju komunističnega režima. Vedeli so, da tu njihova podpora ne pomeni veliko, zato so si to celo lahko privoščili.

Nadaljevanje prihodnje

Novice iz Slovenije

Slovinci v Argentini

BARILOCHE

Planinski večer z letošnjimi zmagovalci Fitz Roya

V soboto 21. marca je bil v Stanu Slovenskega planinskega društva zelo zanimiv prikaz diapozitivov o lanskoletnih gorniških podvigih najuspešnejše slovenske alpinistke za leto 1997 (dosegla pa je isto odlikovanje tudi l. 1996!), Bariločanke Monike Kambič in Klemena Malija. Predstavil ju je častni predsednik društva in vedno navdušeni planinec dr. Vojko Arko ter še prav posebej poudaril, da se med nami nahajajo kar štirje rojaki, ki so letos v Južni Patagoniji dosegli vrh Fitz Roya (3441 m) isti dan (14. februarja 1998) in sicer v dveh odpravah in z nekaj ur razlike. To so: že omenjena Monika in Klemen ter Sandi Kelnarič in Boštjan Šterbal, iz Alpinističnega odseka (AO) Kozjak - Sekcija Ptuj. To opisuje precej podrobno Klemen Mali v posebni kroniki, katero bomo objavili v naslednji številki. Dr. Arko je še poudaril, da je Monika obenem prva Slovenka in četrta Argentinka, ki je stopila na vrh Fitz Roya.

Prikaz diapozitivov je obsegal njuno lanskoletno odpravo v isti gorski predel, kjer pa zaradi neugodnega vremena nista mogla naskočiti Fitz Roya samega, temveč sta se posvetila Guillaumetu (Levi kuloar, slovenska prvenstvena varianta švicarske smeri) in Aguja de la S (Avstrijska smer), o čemer je bilo podrobneje poročano lansko leto v tem listu. Nato plezanje v Severni

steni Druja (Bonattijev steber) v Chamonixu, Francija; Marmolada, Sella in Tri Cine v Italiji; potem pa razni (poletni in zimski) trenutki v Karniških Alpah, Julijskih Alpah (Severna stena Triglava, Šite in Jalovec, Planja) in končno še Paklenice na Hrvaškem. Pri nekaterih vzponih v Sloveniji je bil soudeležen tudi tam bivajoči „Ivanček“ Arnšek in še nekateri drugi, katerih imen pa nismo utegnili zabeležiti. Občinstvo se kar ni moglo načuditi tolikemu vrtočlavemu in resnično izpostavljenemu vrhunskemu plezanju.

Naj omenimo še, da sta se Sandi Kelnarič in Boštjan Šterbal že naslednji dan vrnila v Slovenijo, v prepričanju, da se bosta še vrnila v tisti gorski raj. Prvi od njihju verjetno že prihodnje leto; drugi pa bo najprej preskušal svoje sposobnosti v ZDA, v Yosemitejskih gorah. Njuna pot iz Slovenije do Fitz Royevega pogorja je šla skozi Santiago v Čile in nato z avtobusi naravnost v Santa Cruz. Tam sta se srečala z Moniko in Klemenom ter se po zmagi nad Fitz Royem z njima pripeljala do Bariloč, kjer sta mogla spoznati - nepričakovano - našo skupnost. Konec tega tedna se pa tudi Monika in Klemen vračata v Slovenijo in upamo, da nam bosta prihodnje poletje spet mogla postreči z novimi gorniški dosežki.

SŽ

NOVICE IZ PRIMORSKE

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES (SSK), Marijin dom pri Sv. Ivanu in Radijski oder iz Trsta sta v župnijski cerkvi pri Sv. Ivanu v Trstu pripravila slovesnost v spomin na Lojzeta Bratuža in na njegovo soprogo Ljubko Šorli Bratuž. Predsednik SSK Jože Bernik je med drugim dejal, da sta bila Lojze Bratuž, ki so ga umorili fašisti leta 1937, in njegova žena Ljubka (prav tako preganjana) pričevalca borbe za človekove pravice takrat in danes. Med pomembnimi gosti na slovesnosti so bili med drugimi tudi predsednik Sveta slovenskih organizacij Sergij Pahor, predsednik slovenskega PEN kluba Marko Kravos, škof vikar za tržaške Slovence msgr. Franc Vončina, predsednik Slovenske prosvete Marij Maver in tržaški pokrajinski tajnik Slovenske skupnosti Peter Močnik.

NA SVETE VIŠARJE in v Žabnice je videmski nadškof Battisti postavil za novega dušnega pastirja msgr. Dionisia Matevčiča, dosedanjšega špeterskega župnika in dekana Nadiških dolin. Njegovo mesto v Špetru pa je prevzel Marino Qualizza.

danjega smukača Franza Klammerja preizkusila tudi na smučišču Mokrine, nato pa obiskala nekatera prizorišča, ki naj bi gostila ZOI 2006.

SCHWARZWALD, Nemčija - Slovenski smučarski skakalec Damjan Fras je na tekmi kontinentalnega pokala v Schwarzwald osvojil 3. mesto. Zmagal je Čeh Robert. Vidnejšo uvrstitev je med slovenskimi tekmovalci dosegel tudi Jure Radelj, ki je bil 8.

DOBIACCO - V Dobiaccu v Italiji poteka 40. svetovno-vojaško prvenstvo v zimskih športih, na katerem uspešno nastopajo tudi predstavniki slovenske vojske. V ženskem veleslalomu je zmagala Mojca Suhadolc, tretja pa je bila Urška Hrovat. Biatlonka Andreja Grašič je na 15 km osvojila 3. mesto, moška biatlonska ekipa je bila v konkurenci 19 držav osma.

21. marca potekal slovenski program v Sarajevu v okviru letošnjega, sicer tradicionalnega mednarodnega festivala Sarajevska zima. Tudi v bosanski prestolnici, tako kot v minulih dneh v Ljubljani, so na različnih prizoriščih ponudili gledališke predstave, razstave in predvajanja video del, pripravili pa so tudi več glasbenih koncertov in okroglih miz.

LJUBLJANA - Založništvo je v letu 1996 v primerjavi z enakim obdobjem leto prej (1995) poraslo, saj so založniki in drugi poslovni subjekti izdali 3441 naslovov knjig, kar je za 7,7 odstotka več kot v letu 1995. Kot kažejo podatki državnega statističnega urada, je bilo v omenjenem letu izdanih tudi 1248 naslovov serijskih publikacij, katerih število se je v primerjavi z letom prej povečalo za 19,4 odstotka. Največ knjig je bilo izdanih na področjih jezikoslovja, leposlovja in literarnih del, med serijskimi publikacijami pa so prevladovala dela s področja družbenih ved, katerih odstotek je znašal kar 35,9 odstotkov vseh naslovov. V omenjenem letu je bila večina knjig izdana v slovenskem jeziku, in sicer 2885 knjig oz. 83,8 odstotka vseh del, druge knjige pa so izšle v tujih jezikih.

LJUBLJANA - Sobotni knjižni sejmi na Cankarjevem nabrežju, ki so bili jeseni prekinjeni, so znova začeli. Tako kot doslej bodo potekali vsako soboto od 10. do 16. ure. Ob prvem letošnjem sejmu in hkrati na prvi pomladanski dan v Sloveniji (21. marca) je bila v organizaciji Društva slovenskih pisateljev na Ribjem trgu tudi literarna prireditev, na kateri so nastopili nekateri znani pisatelji.

LJUBLJANA - V kulturni sezoni 1995/96 je v 1024 kulturnih društvih delovalo 50 tisoč ljubiteljev kulture. Največ kulturnih društev je po podatkih statističnega urada Slovenije imelo dramsko sekcijo, sledila pa so društva z mešanim pevskim zborom, moškim pevskim zborom, folklornim ansambлом in recitacijsko sekcijo. V sekcijah kulturnih društev je aktivno sodelovalo 49 tisoč članov-izvajalcev, največ pa jih je bilo navzočih v mešanih pevskih zbora, dramskih sekcijah, moških pevskih zbora in godbi na pihala. Omenjeni člani so izvedli 16.500 prireditev, ki si jih je ogledalo 4 milijone obiskovalcev.

LJUBLJANA - Založba MK je predstavila dve novi deli iz zbirke Zenit (romana Poročilo o ugrabitvi Gabriela Garcie Márqueza in Ženska, ki se je zaletela v vrata irskega avtorja Roddyja Doylea), CZ pa v prvi polovici 6. letnika zbirke XX. stoletje pet knjig (Angleški pacient Michaela Ondatjeja, Pet ur z Mariem Miguela Delibesa, Prebučna samota Bohumila Hrabala, Modri sifon Ursa Widmerja in Glavna cesta Sinclaira Lewisa).

vrhunec so dosegle danes, ko so nekateri glavni lokalni sponzorji zagrozili z umikom, če koncept iger, ki si ga je zamislil generalni menedžer projekta Gerhard Novak, ki ga je imenovala koroška deželna vlada, ne bo stoodstotno izvedljiv.

CELOVEC - Nova ameriška veleposlanica v Avstriji Kathryn Hall je podprla skupno kandiduro Koroške, Furlanije Julijske krajine in Slovenije za pridobitev zimskih olimpijskih iger 2006. Ob obisku v Celovcu je Hallova skupno kandidaturo označila kot pomemben političen znak Evropski in svetu, saj so bile omenjene tri regije v tem stoletju med seboj v „velikih sporih“. Hallova je obiskala še olimpijsko pisarno in si natančno ogledala projekt „Celovec Olympia 2006“. Pozneje se bo Hallova v družbi nek-

PORTOROŽ - Najboljši celovečerni film 1. festivala slovenskega filma oziroma 25. pregleda slovenske filmske ustvarjalnosti, ki je potekal od 11. do 14. marca v Portorožu, je po odločitvi strokovne žirije, pa tudi žirije slovenskega združenja filmskih kritikov Fipresci, prva slovenska celovečerna risanka Socializacija bika? v režiji Zvonka Čoha in Milana Eriča. - Strokovna žirija je kot najboljši kratki film izbrala film Adrian režiserke Maje Weiss, kot najboljšo televizijsko dokumentarno delo pa Magdalence gospe Radojke Vrančič v režiji Helene Koder. - Letošnjo Badjurovo nagrado za življenjsko delo, ki jo podeljuje Društvo slovenskih filmskih ustvarjalcev, dobi pionir slovenskega zvočnega filma ter prvi slovenski mojster za filmski zvok in ton Rudi Omota, rojen leta 1910.

LJUBLJANA - Statistični urad Republike Slovenije bo v okviru priprav na popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj leta 2001 v prvi polovici aprila letos v Sloveniji izvedel Poskusni popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj. S poskusnim popisom skušajo ugotoviti, kateri od možnih načinov zbiranja in obdelave podatkov bo najustreznejši in najcenejši za uspešno izvedbo rednega popisa - leta 2001. Poleg tega želijo ugotoviti, ali so vprašanja razumljiva tako za popisovalce kot anketirance, ali je mogoče za popisovanje leta 2001 načrtovati uporabo poštnih metode in katera metoda popisovanja omogoča najcenejši način zbiranja podatkov s popisi.

LJUBLJANA - Člani upravnega odbora Univerze v Ljubljani so potrdili vpisnino za prvi letnik za novo študijsko leto v višini 1374 tolarjev. V primeru, da se fakulteta odloči za povišanje cene vpisnine zaradi dodatnih storitev ob vpisu, mora to odobriti študentski svet na fakulteti. Sprejeli so še sklep, da se preostale šolnine na ljubljanskih fakultetah povišajo za 9,4 odstotka, kot je znašala lanska inflacija. Vse preostale storitve pa ostajajo na ravni sedanjega cenika.

LJUBLJANA - Ministrstvo za kulturo je februarja objavilo razpis za bivanje in ustvarjanje v slikarskem ateljeju v New Yorku. V bližini Manhattana je namreč ministrstvo predvidoma za eno leto najelo delovno-bivalne prostore za slovenske ustvarjalce. Aprila bo tako v New York odpotoval Žiga Kariž, julija Aleksander Črvek in oktobra Marko Jakše. Umetnike je komisija izbrala izmed 47 na razpis prispelih prijavi.

SARAJEVO, BIH - Po tem ko je bil od 16. do 18. marca v okviru petega mednarodnega multimedijskega festivala EX PONTO Ljubljana - Sarajevo, ki ga pripravlja Društvo B-51, na ogled bosanski program v Cankarjevem domu Ljubljani, je od 19. do

Slovenija in šport

CELOVEC - Avstrijska zvezna dežela Salzburg je Koroški ob skupni kandidaturi Slovenije in Furlanije Julijske krajine za zimске olimpijske igre 2006 brezplačno odstopila zanjo rezerviran naslov na internetu „Olympia 2006.at“. Zadevo je koroškemu deželnemu glavarju Christofu Zernattu sporočil njegov salzburski kolega Franz Schausberger. Salzburg si je omenjeni naslov pridobil že v času avstrijske interne kandidature in ga zaščitil. Zdaj so zadevo odstopili Korošcem. Koliko je zadeva vredna, najboljše pove podatek, da so prireditelji iger v Naganu na svoji uradni internet strani zabeležili 560 milijonov obiskov.

Razprave na avstrijskem Koroškem o skupni kandidaturi Treh dežel za zimске olimpijske igre leta 2006 ne pojenjajo. Nov

Osebne novice

Novi diplomant: Na moronski univerzi je dokončal študije in postal advokat **Marko Rant. Čestitamo!**

Smrti: Umrli so v Slovenski vasi **Anton Zajc** (88) v San Luisu **Marija Klinar** (85), v Braziliji **Elza Stamenkovič roj. Bernik** (84) in v Ramos Mejiji **Rudolf Medved** (78).

Naj počivajo v miru!

Mali oglasi

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO Nº 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadst. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Liližana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm.é. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm.é. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom * Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

31. marca 1998

1 dolar 172,67 SIT tolarjev

1 marka 94,15 SIT tolarjev

100 lir 9,56 SIT tolarjev

46. MISIJONSKA VELETOMBOLA

Slovenska vas, 19. aprila

Ob 14. uri začnemo z raznimi igrami na srečo, ob 15. pa do 18. ure pa TOMBOLA. Tombolske kartice bodo na voljo na cvetno nedeljo.

Dobitke bodo pobirali raznašalci „Misijonskega sveta“.

Čakajo vas tudi lepi dobitki iz Madagaskarja.

TOMBOLA V PRIMERU SLABEGA VREMENA NE ODPADE

UJEMITE SIJAJNO PRILOŽNOST!

SAMO ŠE DO 30. APRILA 1998

imajo člani Mutuala Sloge, ki so pristopili pred svojim 65 letom posebno ugodnost do posmrtninske podpore v zvesku \$ 2.000.- brez običajne čakalne dobe, če do tega dne vložijo na navadno hranilno vlogo \$ 200.- Po tem datumu bo za posmrtninsko podporo v vseh primerih veljala čakalna doba 3 mesecev.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Razstava o Jovanu Veselu Koseskem

Razstava Kdo je mar? v Narodni in univerzitetni knjižnici je posvečena dvestoletnici rojstva Jovana Vesela Koseskega (1798-1884). Razstava osvetljuje „nega najbolj zanimivih fenomenov v slovenski književnosti“, kot je dejal govornik pesnik in akademik Ciril Zlobec; v sedmih miznih vitrinah je razstavljeno rokopisno gradivo, originalni tiski in objave Koseskega v Bleiweisovih Novicah,

Jovan Vesel Koseski je veljal v času svojega pesniškega vzpona po letu 1844 za prvaka slovenskega Parnasa, za nekaj časa je zasenčil celo Prešernovo slavo. V svojih programskih narodnoprebudnih pesmih je z gromko retoriko krepil slovensko samozavest. Veliko je tudi prevajal, največ iz nemške zgodnjepredromantične književnosti, pa tudi Byrona, Puškina, Danteja in Homerja.

Literarna veda ceni Koseskega predvsem kot avtorja prvega slovenskega soneta z naslovom Potažva (leta 1818) in izvrstnega pisca heksametrov. Njegova pesniška slava je začela zahajati po letu 1868, ko je Stritar opozoril na jezikovne nepravilnosti in prevajalsko samovoljo. Prav jezikovne nepravilnosti, danes znane kot koseskizmi, so prinesle pesniku največ negativne slave.

Njegove pesmi delujejo danes naivno, nabuhlo, patetično in celo smešno, v njih ni tistega orfejevskega naboja, ki nam tako ugaja v Prešernovih poezijah. Vendar se v širšem kontekstu kulturne zgodovine literarno delo Koseskega pokaže kot dragocen prispevek k razvoju slovenske kulture in predvsem nacionalne samozavesti.

Tajni sporazum...

Nad. s 3. str.

pisanju Sečnika takrat seznanjen samo minister Jelko Kacin. Še posebej pomembno pa je opozorilo Sečnika, da se sporni tajni sporazum že uporablja. V Sloveniji naj bi zavezoval že pravne subjekte izven obrambnega resorja, država Izrael pa se na navedeni sporazum sklicuje celo pri sklepanju ostalih meddržavnih sporazumov in različnih oblikah sodelovanja, piše v besedilu socialdemokratskega predloga Ustavnemu sodišču. Po njihovem mnenju je na podlagi navedenih dejstev moč utemeljeno trditi, da je zaradi nezakonitega in napačnega postopka pri sklenitvi meddržavnega sporazuma prišlo do neustavnega stanja v Republiki Sloveniji, ki pomeni kršitev temeljnih človekovih pravic ter je v očitnem nasprotju z drugim členom Ustave, ki pravi, da je Slovenija pravna država.

Ker je bil sporazum sklenjen protiustavno, je po mnenju SDS pravno ničen in ga je potrebno odpraviti za nazaj, saj naj bi iz pisanja Sečnika nedvoumno sledilo, da je že imel posledice za pravne subjekte v Sloveniji pa tudi posledice za mednarodni

IN / ALI

V DZ so pričeli obravnavo zakona o pranju premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem. Zakon je bil namreč sprejet v državnem zboru že lani, vendar je bila poleti odkrita administrativna napaka. Gre za to, da se je v besedilo zakona vrnil in namesto ali. Namesto da bi pisalo, da se dokument napiše „v angleškem ali slovenskem jeziku“, se je pojavil nesrečni in, tako da je bilo napačno zapisano „v angleškem in slovenskem jeziku“.

Poslanec SDS Ivo Hvalica je zato na začetku razprave zahteval prekinitve te točke dnevnega reda, dokler vlada državnemu zboru ne pojasni, kdo je odgovoren za to napako - z imenom in priimkom. Opozicijski poslanci so se v razpravi spraševali, ali vlada nima kontrole in kako se je lahko pojavila takšna napaka. Lojze Peterle (SKD) je dejal, da se vlada skriva za kolektivno odgovornost in da administrativni delavci v vladi delajo po naročilu. Napako je po njegovem mnenju nekdo naročil. Predstavnik vlade je, potem ko se je razprava zavlekla v pozno popoldne, dejal, da postopek preverjanja in ugotavljanja odgovornosti še traja, ime pa bo vlada „sprejela“, ko bo disciplinski postopek končan. Janez Janša je menil, da bodo poslanci aprila sedeli na sejah vsak dan, če pa ne bo imena, bo za to odgovoren Janez Drnovšek.

IMPERIA - V italijanski Imperiji se je 26. marca končala predzadnja tekma svetovnega pokala v plavanju. Med 400 plavalci iz 400 držav so slovenski zastopniki nastopili v osmih finalih in dosegli dva državna rekorda. Nataša Kejžar je 50 metrov prsno preplavala v 32,44 sekunde, kar jo je postavilo na 4. mesto, isto uvrstitev pa je osvojila tudi na 100 metrov mešano s časom 1:03,38. Drug rekord z izidom 4:17,87 na 400 metrov prosto je postavila Tanja Blatnik, popoldan pa je bila sekundo in pol počasnejša ter osvojila 6. mesto.

položaj Slovenije. Na koncu z obžalovanjem dodajajo, da sporazuma žal ne morejo priložiti, ker vlada kljub stališču, da je sporazum ničen, v praksi vztraja pri uporabi oznake „državna tajnost, strogo zaupno“.

Izvršilni odbor Slovenske ljudske stranke je tudi obravnaval problematiko sporazuma ter predlagal, naj vlada Republike Slovenije posreduje ta sporazum v presojo ustavnosti in oceno posledic Ustavnemu sodišču, vlada RS pa naj oceni odgovornost takratnega obrambnega ministra Jelka Kacina in takratnega direktorja vojaške obveščevalne službe Marjana Miklavčiča.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - (1101) Buenos Aires -
Argentina - Tel.: 307-1044 - Fax: 307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Obvestila

NEDELJA, 5. aprila:

V Rožmanovem domu ob 11.30 blagoslov butaric in oljk, maša in skupno kosilo.

Skupno družinsko kosilo ob 12. uri v Slovenskem domu v Carapachayu.

V slovenski cerkvi Marije Pomagal blagoslov butaric, procesija in maša ob 9.30 uri.

VELIKI ČETRTEK, 9. aprila:

V slovenski cerkvi Marije Pomagal ob 19. uri slovesna maša in obredi.

VELIKI PETEK, 10. aprila:

V slovenski cerkvi Marije Pomagal ob 19. uri obredi.

VELIKA SOBOTA, 11. aprila:

V slovenski cerkvi Marije Pomagal ob 21. uri slovesna maša.

NEDELJA, 19. aprila:

46. misijonska veletombola v Slovenski vasi ob 14. uri.

Po dolgi in težki bolezni je 14. marca zaspal v Gospodu naš dragi mož, oče, brat in stric

Anton Zajc

Zahvaljujemo se vsem g. lazaristom, ki so mu med boleznijo prinašali duhovno tolažbo in sv. obhajilo, gospodom Jožetu Bokaliču, Franciju Pavliču, Jaku Barletu in Janezu Petku za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba.

Hvala vsem, ki ste ga prišli kropiti, zanj molili in ga spremili na zadnji poti.

Žalujoči: žena Tončka,
sin Miklavž,
vnuk Miloš z družino,
sestre Ivana in Rezka,
brat Karol,
vnukinje in nečaki z družinami
in ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija, Kanada